

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 30Csp/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2325201780
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina L'achová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:2325201780.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta sudkyňou JUDr. Martinou L'achovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, E., o zaplatenie 3.340,60 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamieťa.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 30.5.2025 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.340,60 eur s prísl. a náhradu trov konania.

2. V žalobe tvrdil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.12.2024 postúpil postupca (Slovenská sporiteľňa, a. s.) na žalobcu pohľadávku voči žalovanému s tým, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 10.1.2019 Zmluvu č. 5153423277, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Uplatnený nárok predstavuje revolvingový úver vo forme kreditnej karty. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ust. § 497 až 507 z. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca vypovedal zmluvu ku dňu 21.9.2023. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu 3.340,60 eur, ktorá pozostávala z istiny 2.500,53 eur, riadneho úroku 556,- eur, úroku z omeškania 186,06 eur, poplatkov 98,01,- eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Zároveň si uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 7.12.2024, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 6.12.2024 vrátane prílohy, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2024, platobnú históriu,

zmluvu o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) zo dňa 9.1.2019, prijatie návrhu zo dňa 10.1.2019, zníženie celkového úverového rámca na nulu a výpoveď zmluvy o kreditnej karte zo dňa 11.9.2023, VOP, produktové obchodné podmienky pre kreditné karty a povolené prečerpania, sadzobník, výzvu zo dňa 27.8.2024, špecifikáciu postúpenej pohľadávky.

4. V podaní zo dňa 8.7.2025 (po výzve súdu) doplnil, že nedisponuje podacím hárkom/doručenkou k výzve zo dňa 11.9.2023. Predložil výzvu zo dňa 25.9.2023 s podacím hárkom a potvrdením zo stránky Slovenskej pošty (bez akýchkoľvek tvrdení). Dôvodil, že tieto skutočnosti neboli protistranou rozporované, a je potrebné ich preto považovať za nesporné. Poukazoval aj na rozhodovaciu prax odvolacích súdov. Tiež mal za to, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ust. § 92 ods. 2 Zákona o bankách ukladá, žalovaný bol v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol vyzvaný na úhradu omeškaných splátok výzvou zo dňa 27.8.2024, čo preukazoval podacím hárkom a potvrdením z pošty.

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa ust. § 295 C.s.p. súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Pojednávanie sa nezúčastnila žiadna sporová strana, právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, pričom súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, oboznámením sa s podstatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav: medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa 10.1.2019 uzatvorená zmluva o kreditnej karte, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 3.000 eur. Podľa čl. II. bod 8. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ak klient nebude splácať pohľadávku banky riadne a včas, môže banka znížiť limit používania kreditnej karty na nulu a vypovedať zmluvu, čo vyplýva aj z bodov 2.45 a 2.46 produktových obchodných podmienok banky pre kreditné karty a povolené prečerpania. Listom zo dňa 11.9.2023 banka oznámila žalovanému, že znižuje celkový úverový rámec na nulu s účinnosťou k 21.9.2023 a zároveň vypovedá zmluvu o kreditnej karte z dôvodu, že žalovaný je dlhodobo v omeškaní so splácaním pohľadávky banky. Súčasťou tohto oznámenia bolo upozornenie, že ak žalovaný do 21.9.2023 neuhradí splátku vo výške najmenej 150,- eur, bude povinná uhradiť banke celú pohľadávku zo zmluvy o kreditnej karte, a to v lehote 15 dní odo dňa účinnosti zníženia celkového úverového rámca na nulu. Doklad o doručovaní tejto výzvy žalovanému žalobca nepredložil. Výzvou zo dňa 27.8.2024 banka vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 3.296,87 eur a zároveň ho upozornila, že ak dlžnú sumu neuhradí, je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Dňa 6.12.2024 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom z prílohy k tejto zmluve vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka z kreditnej karty, ktorú si žalobca uplatňuje voči žalovanému v tomto konaní. Listom zo dňa 14.12.2024 banka ako postupca oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu. Pokusom o zmier zo dňa 6.5.2025 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy.

9. Podľa bodu 13.2. VOP ak banka vypovie zmluvu, je výpovedná lehota 2 kalendárne mesiace a začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená.

10. Je nesporné, že predmetná zmluva o kreditnej karte (revolvingový spotrebiteľský úver) je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania je regulovaný i špeciálnou právnou úpravou z. č. 483/2001 Z. z. o bankách a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“).

11. Súd právne vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

12. Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa ust. § 2 písm. a), b), e) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

14. Podľa ust. § 9 ods. 1 veta prvá ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

15. Podľa ust. § 10 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

16. Podľa ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ (účinného v čase postúpenia pohľadávky) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

17. Podľa ust. § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa ust. § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani

pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Keďže pôvodným veriteľom v prejednávanej veci bola Slovenská sporiteľňa a.s., predmetný záväzkový vzťah vyplývajúci z uzavretej Zmluvy je regulovaný špeciálnou právnou úpravou Zákona o bankách (§ 92 ods. 8) a na platné postúpenie museli byť splnené aj podmienky uvedené v § ust. 17 ods. 1 ZoSÚ.

22. Súd poukazuje na právnu vetu judikátu R 6/2022, v ktorej sa uvádza:

„V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“

23. Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 3Co/84/2021 z 29.11.2022 vychádzajúc z uvedenej právnej vety skonštatoval, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný nielen tvrdiť, ale i preukázať, že pred postúpením bola predmetná pohľadávka splatná, že banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient i napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitimitácie postupníka, a to i v prípade, keď sa spotrebiteľ svojich práv v konaní výslovne nedovoľáva, nakoľko v takom prípade sa ust. § 151 ods. 1 C.s.p. o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení neuplatní. Samotná pasivita žalovanej strany v tomto smere preto nemôže viesť k aplikácii ust. § 151 ods. 1 a 2 C.s.p. a zakladať povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (k tomu aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019).

24. Aktívnu vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovanej) je imanentnou súčasťou súdneho konania (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010).

25. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy podniku a skutočností, že klient je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

26. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky bankou. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu (§ 39 Občianskeho zákonníka). Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

27. Žalobca mal za to, že síce nedisponuje doručenkou/podacím hárkom k výzve zo dňa 11.9.2023, avšak uvedené nebolo protistranou rozporované, a teda postúpenie pohľadávky na žalobcu bolo platné a v konaní je aktívne vecne legitimovaný.

28. Zo zisteného skutkového stavu mal súd preukázané, že banka listom zo dňa 11.9.2023 znížila celkový úverový rámec na nulu a vypovedala zmluvu o kreditnej karte, doručenie tohto listu žalovanému však v tomto konaní žiadnym spôsobom nepreukázala. Žalobca o tom nepredložil žiaden dôkaz (v podaní zo dňa 8.7.2025 na výzvu súdu uviedol, že nedisponuje podacím hárkom/doručenkou k výzve zo dňa 11.9.2023), teda nepreukázal, že by došlo k riadnemu ukončeniu zmluvy o kreditnej karte a k zníženiu úverového rámca na nulu, t. j. že by sa dlh žalovaného z predmetnej zmluvy stal v celom rozsahu splatný. V tej súvislosti súd podotýka, že nestačilo toto oznámenie zo dňa 11.9.2023 len písomne vyhotoviť, ale ho aj odoslať a doručiť dlžníkovi. Žalobca teda nepreukázal naplnenie všetkých

predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v spojitosti s ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ. V kontexte uvedeného je potrebné si uvedomiť, že v zmysle zásad platného civilného procesného kódexu je to práve žalobca, ktorý nesie dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré tvrdí. V danom prípade je však zrejmé, že žalobca si dôkaznú povinnosť nesplnil.

29. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ust. § 132 C.s.p. je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa. V ust. § 185 C.s.p. je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Súd zdôrazňuje, že strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých a vykonaných dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

30. So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je tak zrejmé, že právny predchodca žalobcu nesplnil zákonom vyžadované podmienky pre postúpenie pohľadávky v zmysle Zákona o bankách (§ 92 ods. 8) v spojitosti s ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ, v dôsledku čoho je potrebné postúpenie predmetnej pohľadávky posúdiť ako neplatné. Nakoľko pohľadávka právneho predchodcu žalobcu nebola na žalobcu platne postúpená, žalobca nie je v konaní, v ktorom si uplatňuje pohľadávku z neplatného postúpenia, aktívne vecne legítimovaný.

31. Súd uzatvára, že žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno splnenia zákonom (§ 92 ods. 8 Zákona o bankách) stanovených podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, v dôsledku čoho nebolo preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Za daného skutkového a právneho stavu súd žalobu pre absenciu aktívnej vecnej legítimácie žalobcu zamietol.

32. K argumentácii žalobcu spočívajúcej v tom, že ním tvrdené skutkové tvrdenia o doručovaní výpovede žalovanému neboli protistranou rozporované, súd ozrejmuje, že svoje úvahy založil na tom, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný nielen tvrdiť, ale i preukázať, že pred postúpením bola predmetná pohľadávka splatná, že banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie dlhu a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní a nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legítimácie postupníka, a to i v prípade, keď sa spotrebiteľ svojich práv výslovne nedovoľáva, nakoľko v takom prípade sa ust. § 151 ods. 1 C.s.p. o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení neuplatní, a samotná pasivita žalovanej strany v tomto smere nemôže viesť k aplikácii ust. § 151 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a zakladať povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Uvedené úvahy založil súd na rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR (bod 22 tohto odôvodnenia).

33. Pokiaľ žalobca poukazoval aj na rozhodovacie prax odvolacích súdov, k týmto sa súd nevyjadruje, pretože pre neho nie sú kasačne ani precedenčne záväzné. Súd uvádza, že právna istota je stav, v ktorom každý môže legítimne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legítimne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo (čl. 2 C.s.p.). Za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej

republiky, vydávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 1.1.1993 s pôvodným názvom Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky (pokiaľ neboli v neskoršom období judikátorne prekonané), ako i rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 C.s.p. treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/29/2017 zo dňa 24.1.2018, publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. R 71/2018).

34. Záverom súd dodáva, že ak v rozsudku neuviedol niektoré tvrdenia strán alebo sa tvrdeniami strán v rozsudku výslovne nezaoberal, potom je to z dôvodu, že tieto tvrdenia nepovažoval za právne relevantné a podstatné z hľadiska rozhodnutia v prejednávanej veci. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku, ktorú strany sporu nastolili. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu. Postupujúc podľa tejto zásady, súd preto v odôvodnení hodnotil to, čo malo pre rozhodnutie veci podstatný význam.

35. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, a preto súd rozhodol postupom podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. aj o nároku na náhradu trov konania. Žalovaný má voči žalobcovi podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania, keďže bol v spore v celom rozsahu úspešný, nakoľko však žalovanému preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol o tom, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.